

A MORTE DE STALIN

[Armando Iannucci, 2017]

354

ESTREA EN NUMAX: 09.03.2018 | V.O.S.E. | +16

The Death of Stalin (2017, 106')

Dirección: Armando Iannucci

Guión: Armando Iannucci, David Schneider, Ian Martin, Peter Fellows (Cómico: Fabien Nury)

Elenco: Steve Buscemi, Olga Kurylenko, Andrea Riseborough, Jason Isaacs, Paddy Considine, Jeffrey Tambor, Michael Palin, Rupert Friend, Simon Russell Beale

Son: Alex Sawyer

Montaxe: Peter Lambert

Vestuario: Suzie Harman

Dirección de arte: ane Brodie, David Hindle

Música: Christopher Willis

Fotografía: Zac Nicholson

Produtoras: Quad Productions, Main Journey, Free Range Films (Reino Unido)

Distribuidora: Avalon

Formato de proxección: DCP2K, 1.85:1

Idioma orixinal: Inglés

FILMOGRAFÍA

Veep, 2012 [TV]

In the Loop, 2009

PREMIOS E FESTIVAIS

BAFTA 2018 (Nomeado a mellor filme británico e mellor guión adaptado), British Independent Film Awards (13 nominacións e 4 premios), Torino 2017 (Premio FIPRESCI), Toronto 2017 (Sección Plataforma)

SINOPSE

A noite do 2 de marzo de 1953 morreu un home. Ese home é Josef Stalin, ditador, tirano e Secretario Xeral da URSS. E se xogas as túas cartas ben, o posto agora pode ser teu. Unha sátira sobre os días previos ao funeral do pai da nación. Dúas xornadas de duras pelexas polo poder absoluto a través de manipulacións, luxurias e traizóns.

«Interpretada cunha potencia glacial e implacábel por un reparto de primeiro nivel. Todos o fan ben»

Peter Bradshaw, THE GUARDIAN

“Só me involucro en proxectos que non se teñan feito antes”

Entrevista a Armando Iannucci no Festival de Cinema de Rotterdam

Unha comedia sobre Stalin semella unha idea difícil de vender. Pois foi todo moi rápido, fixemos o guión, fomos á Gaumont e axiña financiaron o filme. Tamén fomos lixeiros á hora de escoller o elenco e gravar o filme. Entendo que haxa quen pense que é difícil de vender pero funcionou moi ben no boca a boca no Reino Unido e semella que xerou moito entusiasmo no público.

Pode deberse a que o proxecto é ben orixinal. A razón pola que até agora só fixen dúas películas para cinema débese a que só me involucro en proxectos que non podo imaxinar nas mans doutra persoa, ou cando sinto que non se ten feito antes nada semellante. Doutro xeito non sinto a necesidade de realizar. Especialmente porque os filmes ocúpannos dous anos da nosa carreira, cómpre ter unha razón moi especial para facelos. Tamén estou contento de que o filme xere certa incomodidade.

Debe ser diferente o teu traballo para televisión que para cinema. Si, pero ten en conta que moito do material que creei para televisión foi dirixido por min mesmo, como sucede como varios episodios de *Veep*. O que cambian son

as opcións. Son un anticuado e teño a ilusión de que este filme vai ser visto en pantalla grande, e así é como concibín a nivel de composición de imaxe. Facer televisión é máis anónimo, nunca coñeces o público, ven o filmes en grupos de unha, dúas ou tres persoas. Cando fas un filme encóntraste con espectadores todo o tempo! Fas coloquios, escoitas as súas opinións. Iso é importante, doutro xeito convérteste nalgún illado e esquivo. Gústame o feito de que cun filme podes crear un universo enteiro... e rematalo! Non tes que facer outros 20 ou 30, como nas series. Pola contra só tes unha opción para facelo ben. Na televisión fas un piloto para ver o que funciona e o que non, e con cada episodio tentas ofrecer algo novo. Cando te encontras nunha terceira ou cuarta tempada, sentes que tes que deixalo xa. Nun filme hai moita máis consideración e preparación.

Existe algún paralelismo entre o ditador e o director?

Considerabelmente. Cando estás no set de rodaxe tes a palabra final en todo o proceso. A miña muller sempre me di que cando deixo de rodar tardo dúas ou tres semanas en cambiar o rol. Cando volvo a casa sigo a dar ordes a todo o mundo: Imos dar un paseo! Ti, colle o can. Dáme unha cunca de té. No set convérteste nunha sorte de Deus, e máis tarde na sala de montaxe o mesmo, tes o poder. Tamén me gustaría dicir, na miña defensa, que nunca fun responsábel da morte de millóns de persoas.

Publicado en www.iffrr.com/

Nota de produción

Cando Josef Stalin, o home que gobernara a Unión Soviética durante 33 anos, sofre un derrame o 2 de marzo de 1953, comeza unha loita encarnizada entre os seus subordinados para facerse co liderado. Dous días de loucura nos que un grupo de homes adultos sobrepasan o humanamente correcto para se sumir no máis profundo disparate. Esta incríbel pero certa historia serviu de inspiración para a novela gráfica *The Death of Stalin* creada por Nury e Thierry Robin. Para o director Armando Iannucci o reto era facer críbel un filme cómico nese contexto e mostrar o que estaba a pasar detrás dese mundo tan escuro. Cando Iannucci comezou a adaptar a novela gráfica ficou atónico cos feitos xa que parecían moi excéntricos para ser reais. O reto dos guionistas era encontrar o punto medio entre o humor absurdo e a brutalidade da ditadura. «Todos os personaxes son crueis pero chegas a encariñarte con algúns», afirma o director, «quería que o público recordase que as accións e decisións dos personaxes tiveron consecuencias devastadoras, polo que tes que deliberar moito e ter todas esas capas en conta na película».

Publicado en www.avalon.me/
Traducións: Xan Gómez Viñas

NUMAX

NUMAX, S. Coop. Galega
Concepción Arenal, 9 baixo
15702 Santiago de Compostela
TELF 981 560 250 | www.numax.org

**Abónatete
e ven sempre
por 4,5€**

**Faite
NUMAX!**